

ת"פ 52883/07/20 - מדינת ישראל נגד סעד חגאזי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 52883-07-20 מדינת ישראל נ' חגאזי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
מדינת ישראל
ע"י עו"ד אילן אקוקה מפרקליטות מחוז
ירושלים (פלילי)

המאשימה

נגד

סעד חגאזי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד חלאילה

הנאשמים

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של גניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413ב(א)+(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין; החוק**), סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק, חבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק, תקיפה הגורמת חבלה ממשית - עבירה לפי סעיף 380 לחוק, והחזקה ושימוש בסם מסוכן - עבירה לפי סעיף 7 (א) + (ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1937.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בלבו של הנאשם גמלה החלטה לגנוב רכב, והוא הגיע לתחנת דלק בלוד, שם נכנס לתוך רכב שבעליו השאיר כשהוא מונע ונסע ברכב בכוונה לגנוב אותו. הנאשם החל בנסיעה לכיוון מחנה פליטים שועפאט. בעקבות דיווח של בעל הרכב הקימה המשטרה מחסומים בנתיב נסיעתו של הנאשם.

הנאשם הגיע לחסם ראשון שהוקם בכביש מס' 1, לא נענה לסימונים שכוונה לעברו שוטרת באמצעות פנס, סטה לנתיב השמאלי ועקף את החסימה, והמשיך בנסיעה מהירה לכיוון ירושלים. ביציאה ממנהרת הארזים בכביש 9 נהג הנאשם כשהוא עובר מנתיב לנתיב בצורה מסוכנת, ועקף נידת משטרה מזוהה שעמדה במקום בטרם הספיקו השוטרים להקים את החסימה. בהמשך הקימו שוטרים חסימה בכביש 9 בסמוך לצומת הגבעה הצרפתית. החסימה הוקמה באמצעות נידת משטרתית מזוהה עם אורות כחולים מהבהבים והנחת דוקרנים על הכביש. הנאשם עבר את החסימה על ידי נסיעה בנתיב התנועה הנגדי, בניגוד לכיוון התנועה, במהירות שאינה תואמת את תנאי הכביש. בהמשך הדרך הקימו שוטרים אחרים חסימה במחסום מחנה פליטים שועפאט, באמצעות דוקרנים וגדרות ברזל. כשהנאשם הגיע למקום השוטרים סימנו לו בידיהם לעצור ושוטר נוסף כיוון נשק לעבר הנאשם, אולם הנאשם המשיך בנסיעה והשוטרים נאלצו לזוז הצידה כדי להימנע מפגיעה. הנאשם עלה על המדרכה המפרידה בין נתיבי היציאה והכניסה ממחנה הפליטים, ונסע בנתיב הנגדי בניגוד לכיוון התנועה לתוך מחנה הפליטים שועפאט. לאחר מכן רכש סמים מסוג

"קריסטל".

בעקבות האירוע הוכנסו למחנה הפליטים ארבעה ג'יפים ממוגנים ומזוהים, והחלו בסריקות אחר הרכב. אחד הג'יפים הבחין בנאשם כשהוא נוסע במהירות שאינה תואמת את מהירות הכביש, והנאשם נצמד לרכב הקרקל הראשון. לאחר שהשוטרים יצאו וסימנו לו לעצור, הנאשם נסע לאחור, ביצע פניית פרסה והחל בנסיעה מהירה לכיוון המחסום בכוונה להימלט מהשוטרים. בעקבות הדיווח חסמו שני רכבי קרקל נוספים את דרכו של הנאשם ואת הנתיב הנגדי, וסימנו לו לעצור. הנאשם סטה למסלול הנגדי והתנגש חזיתית בקרקל שהוצב שם. השוטרים מרכבי הקרקל רצו לעבר הנאשם וקראו לו לעצור, אך הוא החל בנסיעה לאחור, וכתוצאה מכך אחד השוטרים שאחז בידית הרכב נגרר לאחור ונפל. כשהשוטרים חסמו את נתיב נסיעתו לאחור הנאשם החל בנסיעה קדימה, תוך שהוא מסכן את השוטרים שעמדו לפניו, ואף פגע באחד השוטרים אשר נהדף לאחור ונפל על הקרקע. בהמשך הצליח הנאשם להימלט מהרכב, אך נעצר במרחק של כ-15 מטר לאחר מאבק בינו לבין השוטרים.

כתוצאה ממעשי הנאשם נפצעו שני שוטרים פציעות קלות וחבלות כמתואר בכתב האישום, וכן נגרמו נזקים לרכב המשטרה.

הסדר הטיעון והתיקים המצורפים

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון שבגדרו עתרו במשותף להטיל על הנאשם עונש מאסר של 4 שנים, הכולל גם הפעלת מאסר על תנאי בר הפעלה, וכן מאסר על תנאי, קנס ופיצוי על פי שיקול דעת בית המשפט.

4. במסגרת ההסדר הסכימו הצדדים על צירוף שני תיקים שבהם הודה הנאשם בבית משפט השלום בירושלים (בשניהם הורשע והרשעתו בוטלה לצורך הצירוף):

בת"פ 38836-09-19 הורשע הנאשם בעבירות של גניבת רכב לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק, גניבה לפי סעיף 384 לחוק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק, חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 ה לחוק והפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק. מדובר באירוע מיום 6.9.19, בעל מאפיינים דומים לאירוע נשוא התיק העיקרי שבפני. הנאשם גנב רכב בנוכחות בעליו, לאחר שהנאשם טען באזני הבעלים כי הפנס נוטה ליפול וניצל את יציאתו של המתלונן מהרכב כדי לבדוק את הפנס. הנאשם גנב את הרכב והחל בנסיעה כשהמתלונן נתלה על דלת הנהג כדי למנוע ממנו לנסוע. גם במקרה זה נמלט הנאשם משוטרים שרדפו אחריו, ואף גרם לתאונת דרכים. הנאשם גנב מהרכב פלאפון, תיק, כסף ומסמכים.

בת"פ 48125-07-20 הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, ובהסעת תושב זר - עבירה לפי סעיף 12א(ג) לחוק הכניסה לישראל תשח"ב-1952. במקרה זה מדובר באירוע שתחילתו בהסעת שני שוהים בלתי חוקיים, והמשכו בכך שהנאשם סירה להוראות שוטר וחיילים במחסום א-זעים לעצור, המשיך בנסיעה כשהמחסום יורד, המשיך בנסיעה כאשר צמיגי הרכב נוקבו בשל פריצת המחסום עד שהרכב נעצר בשל ניקוב הצמיגים.

5. בנוסף לתיקים בהם הורשע, לחובת הנאשם שני מאסרים מותנים, לתקופות של 4 ו-8 חודשים, שנגזרו עליו בת"פ 26707-05-13 בבית משפט השלום בירושלים. באותו תיק הורשע הנאשם בתקיפת עובד חירום ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. מדובר בתקיפה של רופא בבית חולים בו עמדה אשתו של הנאשם לעבור ניתוח קיסרי. הנאשם היכה

את הנאשם מכות רבות במשך זמן ממושך ורופאה אחרת שנחלצה לעזרה נפגעה אף היא. לתיק זה צורף תיק נוסף שכלל בין היתר עבירות של גניבה, תקיפה לשם גניבה ועבירות ברכב. אציין כי באותו מקרה בית המשפט מצא לנכון לסטות מהסדר טיעון ולהחמיר בעונשו של הנאשם, בשל חומרת העבירות בהן הורשע.

הטיעונים לעונש

6. בטיעונים לעונש ביקשו שני הצדדים לכבד את הסדר הטיעון. ב"כ המאשימה טען כי ההסדר מאזן בין הודאתו של הנאשם, נטילת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי, לבין חומרת המעשים, אשר בשניים מהתיקים קיים ביניהם מכנה משותף, ועברו הפלילי של הנאשם הכולל גם מאסרים על תנאי שיש להפעילם. הסניגור הצטרף לדברים, טען כי הנאשם הודה על אף קשיים ראיתיים בתיק, וציין את נסיבות חייו הקשות של הנאשם ואת העובדה שהחל בעבר בהליך שיקום שלא הגיע לכלל סיום. הסניגור ביקש להימנע מעונש כספי של קנס ופיצוי בשל מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, ולחלופין ביקש להסתפק בסכום סמלי שישולם לאחר ריצוי המאסר. הוא ציין שלנאשם 3 ילדים שאחד מהם נולדת בתקופת מעצרו של הנאשם.

7. הנאשם עצמו הביע צער וחרטה על מעשיו. הוא טען כי המעשים נעשו על רקע שימוש בסמים, והביע רצון להיגמל. לדבריו הוא נחשב בשב"ס כאסיר בסכנת בריחה ולפיכך נמנע ממנו טיפול במסגרת שב"ס, וביקש מבית המשפט לסייע לו בעניין זה.

8. בהמשך לטיעוניה לעונש הגישה המאשימה בכתב פירוט העונשים המבוקשים בכל אחד מהתיקים נגד הנאשם. היא ביקשה לגזור על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל בגין התיק הנוכחי, 8 חודשי מאסר בגין כל אחד מהתיקים המצורפים והפעלת המאסרים המותנים לתקופות של 8 חודשים ו-4 חודשים. ב"כ הנאשם לא הביע עמדה באשר לחלוקת המאסרים בגין התיקים השונים, ובלבד שהתקופה המצטברת לא תחרוג מהתקופה שעליה הסכימו הצדדים בהסדר הטיעון.

דין והכרעה

9. אני מרשיעה את הנאשם בתיקים שצורפו מבית משפט השלום (ת"פ 48125-07-20 ות"פ 38836-09-19) לאחר שהרשעתו בוטלה לצורך הצירוף כאן.

10. הנאשם הודה במיוחס לו בתיק שבפני ובשני התיקים שצורפו מבית משפט השלום. הוא הכיר באחריותו וחסך זמן שיפוטי. לטענת הסניגור ההודאה באה על אף קשיים ראיתיים שהתעוררו, אם כי קשיים אלה לא פורטו ועל פני הדברים נראה כי לא צפוי קושי מיוחד בתיק מעין זה.

11. אין ספק באשר לחומרת העבירות המיוחסות לנאשם. הנאשם נהג בפזיזות בכבישים מרכזיים, וכשנתקל במחסומים סטה לנתיב הנגדי ונהג בניגוד לכיוון התנועה. בכך העמיד בסיכון ממשי את כלל משתמשי הדרך, ובאופן מיוחד את מי שנקרה בדרכו - השוטרים במחסומים ובעל הרכב שנגנב. שני שוטרים ובעל הרכב אף נפגעו, למרבה המזל פגיעות קלות בלבד. בכתב האישום בתיק העיקרי שבפני עבר הנאשם 3 מחסומים בניגוד להוראות שוטרים, בשניים מהם עבר חסימות פיזיות שהוצבו. גם בתיק שצורף פרץ מחסום והמשיך לנסוע גם לאחר שצמיגי רכבו נוקבו. העובדה שהנאשם הורשע (בתיק זה ובהרשעות קודמות) גם בעבירות סמים, ואף העיד על עצמו שהוא מכור לסמים, מחמירה ומעצימה את המסוכנות.

זאת ועוד, אין מדובר באירוע חד פעמי, שכן קיימים מאפיינים דומים בין שלושת התיקים שבפני, שכולם כוללים מאפיינים דומים של נהיגה מסוכנת תוך התעלמות מהוראות השוטרים. גם גניבת הרכב בנוכחות המתלונן תוך ניצול מצב רגעי מתקיימת בשניים מהתיקים שבפני. לנאשם עבר פלילי מכביד, הכולל הרשעות בעשרות עבירות וריצוי מאסרים בעבר. קיימת זיקה בין המעשים באירועים הנדונים בפני לבין הרשעותיו הקודמות של הנאשם, הכוללות עבירות רכוש רבות, עבירות סמים, נהיגה פוחזת, הפרעה לשוטר והסעת תושבים זרים.

12. לא התבקש ואין בפני תסקיר של שירות המבחן, אולם מדברי הסיגור והנאשם עולה כי הנאשם שהה בעבר בקהילה לצורך הליך שיקום, אך לא עמד בתנאי המסגרת ואינו מעוניין בהליך כזה. הנאשם הביע אמנם רצון כללי בהליך טיפולי במסגרת שב"ס אך בד בבד הבהיר כי מבחינת שב"ס אינו מועמד להליך כזה.

13. לנוכח חומרתם וריבויים של האישומים, עברו המכביד והרלוונטי של הנאשם והרצידיביזם העולה ממנו, ומאחר שאין על הפרק הליך שיקום מלבד הבעת רצון כללי בלתי מחייב מצד הנאשם, אני סבורה שראוי להחמיר בעונשו של הנאשם. במסגרת המדיניות של כיבוד הסדרי טיעון לא אחרוג מהמסגרת הכללית של הענישה שעליה הוסכם, אם כי אני סבורה שראוי היה לגזור על הנאשם עונש משמעותי בגין כל אחד מהתיקים בהם הורשע, וזאת בנוסף להפעלת המאסרים המותנים. אני סבורה גם כי בנסיבות העניין, על אף מצבו הכלכלי הנטען של הנאשם, יש לגזור עליו גם עונש כספי, ובכך לתת ביטוי, ולו חלקי, לנזקים שנגרמו לאדם ולרכוש. בנוגע למתלונן בת"פ 38836-09-19, שהוא אדם פרטי ואינו נהנה מהמסגרת הממסדית שיש לשוטרים הנפגעים במהלך עבודתם. מעבר לנזק הכספי הישיר שנגרם לרכב, יש מקום לפיצוי גם בגין הטרחה, הזמן וההוצאות הנגרמים בשל הצורך לטפל ברכב שניזוק, במסמכים שנגנבו וכיוצ"ב.

14. לאור כל האמור אני דנה את הנאשם לעונש כמפורט להלן:

(1) בתיק זה - מאסר בפועל למשך 36 חודש.

בכל אחד מהתיקים המצורפים 7 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בחופף זה עם זה וכן בחפיפה חלקית עם העונש בתיק העיקרי, כך ש-10 חודשים ירוצו בחופף ו-4 במצטבר.

הפעלת מאסרים על תנאי בת"פ 26707-05-13 בבית משפט השלום בירושלים - מאחר שנגזרו באותו תיק יופעלו המאסרים המותנים בחופף, ובסך הכל ירוצו 8 חודשי מאסר.

בסך הכל ירצה הנאשם 4 שנות מאסר, בניכוי ימי מעצרו, בהתאם להסדר הטיעון.

(2) מאסר על תנאי ל-8 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירה נגד שוטרים ועובדי ציבור במילוי תפקידם, על גניבת רכב, נהיגה פוחזת וסיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה.

(3) מאסר על תנאי ל-4 חודשים על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

(4) פיצוי שני השוטרים שנפגעו בסך 5,000 ₪ כל אחד.

(5) פיצוי האזרח שנפגע, המתלונן בת"פ 38863-09-19 בסך 10,000 ₪.

הפיצויים ישולמו ב-10 תשלומים שווים ורצופים מיום 1.5.21.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו אדר תשפ"א, 10 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.